

Sygn. akt IV Cz 326/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski

Sędziowie: SO Jolanta Deniziuk

SO Wanda Dumanowska (spr.)

po rozpoznaniu w dnia 12 czerwca 2013r., w S.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) Bank SA we W., S. A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w (...) Bank SA we W.

o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 17 stycznia 2013 r. – sygn. akt IX C 632/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Sądu Rejonowy w Słupsku zwrócił pozew wniesiony przez R. K. wniesiony przeciwko (...) Bank SA we W., S. A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w (...) Bank SA we W. o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych, z powodu nie usunięcia w określonym terminie braków formalnych – nie wskazanie tytułów wykonawczych, których pozbawienia wykonalności się domaga oraz nie wskazanie wartości przedmiotu sporu. Przy czym Sąd wskazał, iż zobowiązanie prawidłowo doręczono powodowi w dniu 10 stycznia 2013r.

Zażalenie na to zarządzenie złożyła powód, który nie kwestionował, iż zobowiązania nie wykonał, podniósł jedynie, że brak mu wiedzy prawniczej i przesyłając umowy kredytowe był przekonany, iż stanowią one wartość przedmiotu sporu. W treści zażalenia powód wskazał wysokość dochodzonych przez wierzycieli należności oraz sygnatury akt spraw egzekucyjnych i sygnatury spraw, w których wydano tytuły egzekucyjne. Z treści zażalenia można wywnioskować, iż skarżący wnosi o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd II-iej instancji zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozew, jako pismo wszczynające postępowanie w sprawie, winien odpowiadać warunkom formalnym określonym dla pierwszego pisma w sprawie, które wynikają z przepisu art. 126 § 1 kpc i art. 187 § 1 kpc. Jednym z takich wymogów jest dokładne określenie żądania pozwu oraz przytoczenie okoliczności je uzasadniających.

Z art. 126¹ § 1 kpc wynika wprost, iż w każdym piśmie należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna. W sprawach o roszczenia majątkowe, a z takim roszczeniem mamy do czynienia w niniejszej sprawie, koniecznym jest wskazanie wartości przedmiotu sporu, bowiem od niego zależy zarówno właściwość sądu jak i wysokość opłaty sądowej (art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – t.j. Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 oraz 16 i 17 kpc). W sprawach o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych brakiem formalnym jest brak ich szczegółowego określenia, bowiem jest to niezbędne do nadania sprawie biegu i stanowi element prawidłowego określenia żądania.

Natomiast art. 130 § 1 i 2 kpc stanowi, iż pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu bez zachowania powyższych warunków formalnych, jeżeli nie zostaną one uzupełnione na zarządzenie przewodniczącego sądu w terminie zawitym 7 dni, a skutkiem tego jest zwrot pisma (pozewu) po bezskutecznym upływie tego terminu.

Wobec powyższego, skoro powód dopiero w niniejszym zażaleniu określił dokładnie żądanie pozwu – wskazał wartość przedmiotu sporu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia jego zażalenia. W tym bowiem przypadku uzupełnienie pozwu, przez powoda, który skutecznie wywiódł zażalenie na zarządzenie Przewodniczącego, uznać należy za spóźnione wobec przekroczenia terminu zawitego, o którym była mowa na wstępie. Tym samym zasadne było wydanie zaskarżonego zarządzenia.

Dodać należy jedynie, iż zwrot pozwu złożonego w dniu 11 grudnia 2012r. nie zamyka powodowi drogi do złożenia ponownego, prawidłowo sformułowanego, pozwu o to samo roszczenie, przeciwko tym samym pozwanym, bowiem zwrócone pismo procesowe nie wywołuje żadnych skutków prawnych.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, należało orzec jak w sentencji.